

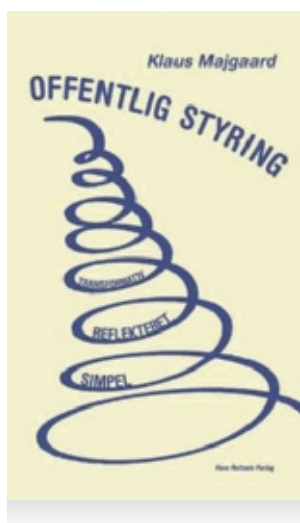

BOGREOLEN

ANMELDELSE

MAJGAARD SPIDDER PARADOKSERNE I OFFENTLIG STYRING

Af Nicolaj Ejler, direktør i Rambøll Management Consulting

Vi møder i *Offentlig styring* mange versioner af den begavede og erfarne Klaus Majgaard.

Forfriskeren Majgaard

Vi har brug for offentlig styring for at målrette og økonomisere ressourcerne, men den lineære kommandostyring fungerer ikke. Megen lovgivning implementeres ikke efter hensigten. Fagprofessionelle føler sig tromlet af en økonomisk logik. Vi flytter ansvar rundt uden at løse de fælles problemer.

Majgaard tager et diskursanalytisk afsæt til at sige, at en-

tydige styringsstrukturer ikke eksisterer. "I enhver situation er der et vældigt overskud af fortolkningsmuligheder". Og han går hele vejen: "Konsekvensen er, at tid må opfattes som en narrativ konstruktion, som vi opbygger med bestemte plot og dramaturgier. Den lineære tid er en abstraktion baseret på narrative konstruktioner."

Jeg er enig i, at offentlig styring skal gentænkes med reflekterende samtaler som center, og jeg kan også se det forførende i de post-marxistiske diskursanalytiske klassikere, men dekonstruktivisme er ikke redningen for offentlige leders styring.

Filosoffen Majgaard

Vi får store doser filosofi, hvor vi over mange sider indføres i abstrakte filosofiske tankebaner hos Kant, Hegel, Mead, Luhmann, Bateson osv., der er mig inderligt uvedkommende (kald mig ignorant eller uforstandig).

På bogens bagside skrives, at den henvender sig til diplom- og masteruddannelser inden for offentlig styring og ledelse. Og godt nok har Majgaard været i virkeligheden som leder i NPM regimer i både stat og kommuner, så han må jo vide, hvad behovet er for offentlige ledere. Men jeg kan ikke se det værdiskabende i at bruge kræfter på at sætte mig ind i Hegels herre-slave relation, og slavens reaktion på at stå ansigt til ansigt med døden. Det fylder ni sider, hvorefter vi går videre til over ni sider, at forstå Honneths kritik af Hegel, og så Pippins kritik af Honneth, og tilbage til Hegel.

Forandringsagenten Majgaard

Han lancerer perspektivrige ideer om tillidsbaseret og forpligtende styringsrelationer, så vi ikke spiller ansvaret videre, men i stedet at være ansvarlige overfor en fælles opgave.

Majgaard foreslår, at den mundtlige samtale rehabiliteres som legitim afrapporteringsform, hvor narrativer fremlægges og fortolkes. Styringsrelationer på og med institutioner skal ske med metafortællinger og narrativer i dokumentationen af faglig kvalitet og dermed i styringsdialog, hvor bevidnelse af historier bruges til at udpege mønstre og temaer, der kan arbejdes videre med.

Jeg er med på, at narrativer er spændende interne redskaber til faglig refleksion, men ikke som dokumentations- og styringsredskab til kommunens ledelse og politikere, ej heller til pædagogers dialog med forældre, der skal foregå mere systematisk end sidste uges narrativer.

Flipperen Majgaard

For at skabe nye rum for at se styringsdialog og faglighed på nye måder skal vi bruge nye arbejdsformer. Majgaard bruger en del plads på at udforske Amhøj, der siger: "Vi kan ligge på gulvet og lytte til musik og visualisere, at vi først løber og siden flyver gennem en stor skov." "Styring er nødvendigvis rettet mod noget. Men her rettes den ikke mod mål, men mod stemninger, intensitet og energi. Det handler ikke om at nå et mål, men om at rekonfigurere forbindelserne mellem tid, rum, kroppe, følelser osv."

Come on, Klaus: Det er for langt ude som redskab i offentlig styring, så hvorfor bruge al den plads på det.

Styrings-, refleksions- og dialogkultur

Majgaard er stærkest, hvor han tilsætter resultatbaseret styring og ressourceoptimering en stor dosis refleksionskultur og dialogbaseret ledelse. Det, er jeg enig i, er vejen frem. Men hans filosofiske prisme for sine refleksioner over egne ledererfaringer giver ikke mange konkrete anvisninger på, hvordan vi så udover den nye dialogbaserede ledelse, der kan sikre de nødvendige refleksive praksisser og kulturændringer. Det er ærgerligt, for derved forbliver den nytænkende på et filosofisk og teoretisk plan, ikke som praksisrettet katalysator for en ny styringspraksis i stat og kommuner.

Nicolaj Ejler har redigeret og medskrevet bl.a. Når måling giver mening og Udenfor kategori.

Offentlig styring. Af Klaus Majgaard. Hans Reitzels Forlag 2013.